Docnr6

From: 5.1.2.e <5.1.2.e @gmail.com>
Date: Sunday, October 11, 2026, 4:05 PM
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Ter attentie van de commissie OCW – Wetsvoorstel 36.922

Attachments:
Wetsvoorstel 36.922 - De ontbrekende basisbeurs als maatstaf voor financieel herstel.pdf

---

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. Ontdek waarom dit belangrijk is

Geachte leden van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

In verband met de behandeling van wetsvoorstel 36.922 stuur ik u bijgaand een brief waarin ik, op persoonlijke titel, een overweging en enkele vragen voorleg over de financiële tegemoetkoming aan de leenstelselgeneratie.

Centraal staat de vraag of de ontbrekende basisbeurs zelf niet het uitgangspunt zou moeten vormen voor financieel herstel, om daarmee recht te doen aan wat deze generatie door de afschaffing ervan is onthouden.

Ik hoop dat mijn bijdrage aanleiding geeft om deze herstelmaatstaf bij de verdere behandeling van het wetsvoorstel te betrekken.

Wilt u mijn brief onder de commissieleden verspreiden?
Bij voorbaat dank voor uw aandacht en medewerking.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Aan:
De leden van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW)
Eerste Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20017
2500 EA Den Haag

Dalen, 11 oktober 2026

Betreft: Wetsvoorstel 36.922 - De ontbrekende basisbeurs als maatstaf voor financieel herstel

Geachte leden van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Met belangstelling volg ik de behandeling van het wetsvoorstel over de aanvullende tegemoetkoming voor studenten die onder het leenstelsel hebben gestudeerd.

Vanuit persoonlijke betrokkenheid heb ik mij de afgelopen periode verdiept in de totstandkoming van het leenstelsel, de herinvoering van de basisbeurs, de financiële gevolgen voor de betrokken studenten en de wijze waarop de overheid haar verantwoordelijkheid daarvoor heeft ingevuld. Daarbij heb ik onder meer gekeken naar de parlementaire stukken, de adviezen van de Raad van State, de beginselen van behoorlijk bestuur en de vragen rondom gelijkwaardigheid, rechtvaardigheid, redelijkheid en billijkheid.

Dit onderzoek heeft mij tot een concrete conclusie gebracht die ik graag onder uw aandacht breng: **Wanneer financieel herstel tot doel heeft recht te doen aan wat de leenstelselgeneratie door de afschaffing van de basisbeurs is onthouden, behoort de ontbrekende basisbeurs zelf de leidende herstelmaatstaf te zijn.**

De overheid heeft de bijzondere positie van deze generatie erkend en gekozen voor financiële tegemoetkomingen. De hoogte daarvan is echter bepaald vanuit vooraf vastgestelde budgetten en niet vanuit de waarde van de basisbeurs die betrokken studenten onder een vergelijkbaar historisch stelsel zouden hebben ontvangen. Daarmee ontstaat voor mij een wezenlijke vraag naar de verhouding tussen erkenning en daadwerkelijk financieel herstel.

Het ontbreken van de basisbeurs vormt immers het gemeenschappelijke financiële verschil. Hoe studenten dit hebben opgevangen, verschilt: door te lenen, meer te werken, kosten te beperken of ondersteuning van anderen te ontvangen. Die verschillen maken het vaststellen van alle individuele gevolgen ingewikkeld, maar doen niets af aan de mogelijkheid om de ontbrekende basisbeurs als concrete herstelmaatstaf te onderzoeken. Een dergelijke benadering zou betekenen dat per student wordt vastgesteld welke basisbeurs volgens een zorgvuldig gekozen historisch referentiestelsel van toepassing zou zijn geweest, waarna reeds toegekende tegemoetkomingen in mindering worden gebracht.

Ik realiseer mij dat dit voorstel financiële, juridische en uitvoeringstechnische vragen oproept. Ook besef ik dat een wijziging van wetgeving niet automatisch een juridische verplichting tot herstel van eerdere aanspraken met zich meebrengt.

Juist daarom zou ik de volgende vragen graag aan uw commissie voorleggen:

1. Heeft de regering onderzocht wat het financieel en uitvoeringstechnisch zou betekenen om de ontbrekende basisbeurs als maatstaf voor herstel te hanteren?
2. Zo ja, welke argumenten hebben ertoe geleid dat niet voor deze benadering is gekozen?
3. Zo nee, op welke gronden is dan vastgesteld dat de gekozen tegemoetkomingen een passende en definitieve financiële erkenning vormen van wat de leenstelselgeneratie is onthouden?

Mijn bedoeling is niet om de complexiteit van de problematiek te ontkennen of alle individuele gevolgen van het leenstelsel alsnog financieel te waarderen. Integendeel: ik probeer de vraag naar herstel juist terug te brengen tot een feitelijke, afgebakende en controleerbare grondslag. Daarin komen voor mij rechtvaardigheid, gelijkwaardigheid, redelijkheid en billijkheid samen.

Ik hoop dat u deze overwegingen wilt betrekken bij de verdere behandeling van het wetsvoorstel en, waar passend, aan de regering wilt voorleggen.

Hartelijk dank voor uw aandacht en de zorgvuldigheid waarmee u uw wetgevende en controlerende verantwoordelijkheid vervult.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e @gmail.com